

Jiřímu Kolářovi

ABCDEF... celá abeceda až do Z a znovu od
počátku či od Z a ještě jednou a pak ještě jednou
to samé tisíckrát... tolik písmen kolik je na nebi
hvězdiček - od studánky ke hvězdám a zpátky do
zrcadla studánky - Zlatá Praha, tisíce zlatých motýlů
nad zlatou Prahou, Benátky plné granátových jablek,
Moulin de la Galette plný rybích nocí, bonjour Monsieur
Magritte, dobrý den pane Mondrian, bod na místo
tečky, zamilovaný trojúhelník, opuštěný čtverec
a na vysokém nebi tichá zlatá koule, dávno
v dávnu zapomenutý smutek, smutné kruhy
v smutných očích krásných dívek, labyrint světa
O a ráj srdce - klauz si pohazuje s tisíci vejci -
pak ta dlouhá bílá čára uprostřed dálnice -
před ní barok a za ní renesance - ništata, hila,
lopatka, valcha, kolo, opilý děbár,
zapomenutý podzim kdesi za Protivínem,
Tvůj Baudelaire, Tvůj Arcimboldo, Tvoje Sixtina,
do šíře rozkvetlá venuse - slíbil jsi mě, že
uvidím až ta jedna vichřice vyžene tu druhou
vydříví Kleopátru na zámku v Pardubicích
a taky, že tam bude vystaven Tvůj dvojportrét,
tisíci portrét... král kouzelník v kouzelném
království - čehosi cary se táhnou nad
horizontem českého království - ach a Madame
de Pompadour nám zůstala s King Kongem
někde u vína, slyšíš tu překrásnou hudbu?
tu jsem komponoval já, víš kdo vynalezl vrtuli?
no přece já jsem tím vynálezcem vrtule
a tu Ti dále daruji
ABCDEF...

Tvůj František Kyucl
Düsseldorf v květnu 1994